

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010288
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010288.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného J. F., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 24.03.2021 sp. zn. 1T/34/2020, na verejnom zasadnutí konanom 10. júna 2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

J. F., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B., B. XX, nezamestnaný, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody,
u k l a d á

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 (sedem a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 24.03.2021 sp. zn. 1T/34/2020 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Súd obžalovanému J. F., nar. XX.XX.XXXX v B. B., bytom B., B. XX, ktorého vina pre trestné činy - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1), prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2), pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 128 ods. 1 Tr. zák. (v bode 3), bola právoplatne uznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/34/2020 zo dňa 21.09.2020,

u k l a d á t r e s t

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 a 1 (sedem a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.“

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obžalovaný J. F. a prokurátor v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoby oprávnené podľa § 307 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. Odvolania obžalovaného a prokurátora smerovali výlučne do výroku o treste odňatia slobody, pričom odvolanie prokurátora bol podané v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil tak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval obhajca obžalovaného bolo konštatované, že prvostupňový súd doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka. Obžalovaný považuje vyššie uvedený trest za neprimerane prísny a to predovšetkým so zreteľom na konkrétne okolnosti posudzovanej trestnej veci. Po doplnení dokazovania niet žiadnych pochybností o tom, že trestný čin najprísnejšie trestný spáchal obžalovaný v stave zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný opätovne navrhol, aby prvostupňový súd použil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. za súčasného prihliadnutia na dikciu ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. Obžalovaný sa nazdáva, že závery prvostupňového súdu nie sú konformné so zisteným skutkovým stavom a vykonanými dôkazmi, predovšetkým znaleckým dokazovaním, pričom prvostupňový súd hodnotil závery vykonaného znaleckého dokazovania značne jednostranne, v neprospech obžalovaného, kedy neprihliadol na skutočnosť, že k vzniku tzv. vystupňovaného afektu a s tým spojeného stavu zmenšenej príčetnosti, nedošlo iba z dôvodu požitia alkoholických nápojov na strane obžalovaného, ale z dôvodu kombinácie viacerých faktorov, ktoré vznikli nezávisle od vôle a konania obžalovaného. V dane trestnej veci bolo na mieste použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal trestný čin najprísnejšie trestný v stave zmenšenej príčetnosti, kedy preukázateľne konal v tzv. vystupňovanom afekte. Ako vyplýva zo znaleckého posudku a z výpovede znalkyne MUDr. Denisy Mészároszovej, obžalovaný konal afektívne v dôsledku kombinácie poruchy osobnosti (vzniknutej na podklade viacerých faktorov, od genetických faktorov, sociálnych vplyvov, deteriorácie osobnosti, exotoxickými účinkami návykových látok), s psychotropnými látkami a reaktívnym úzkostným stavom, pričom znalkyňa zároveň uviedla, že obžalovaný nemá sklony k agresívnemu správaniu za predpokladu jeho abstinencie od návykových látok. Za takto zisteného skutkového stavu sa obžalovanému javí úhrnný asperovaný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka, ako neprimerane prísny v rozpore s účelom trestu podľa ustanovenia § 34 Tr. zák. Obžalovaný sa nestotožňuje ani s postupom prvostupňového súdu, ktorý pri rozhodovaní o výmere trestu použil ustanovenie § 38 ods. 5 a žiadnym spôsobom neprihliadol na dikciu ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. Podľa názoru obžalovaného nebolo na mieste zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu, nakoľko takýto postup je pre obžalovaného neprimerane prísny. Keďže prvostupňový súd zistil u obžalovaného rovnaký počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, bolo na mieste vychádzať z pôvodnej dolnej hranice trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, ktorá v posudzovanej veci predstavuje 4 roky (ustanovenie § 155 ods. 1 Tr. zák.) a to s prihliadnutím na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s ustanovením § 38 ods. 7 Tr. zák. Pri takomto stanovení dolnej hranice trestnej sadzby bolo následne na mieste zaoberať sa aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., kedy mal prvostupňový súd možnosť uložiť obžalovanému znížený trest pod dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby, t. j. trest pod hranicou 4 roky. V porovnaní so zrušeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.09.2020 paradoxne uložil prvostupňový súd obžalovanému ešte prísnejší trest, keďže nedošlo k zrušeniu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.08.2019 sp. zn. OT/193/2019, tzn., že pôvodný trest vo výmere 8 mesiacov ostal v platnosti. Prvostupňový súd navyše pristúpil k tomuto rozhodnutiu bez toho, aby na hlavnom pojednávaní oboznámil aktualizovaný odpis registra trestov tak, ako to nariadil odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám aby vo veci rozhodol tak,

že obžalovanému uloží znížený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ustanovenú Trestným zákonom za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák.

V písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré koncipoval sám obžalovaný bol vytýkaný postup prvostupňového súdu v tom, že sa nedostatočne zaoberal hodnotením znaleckého posudku znalkyne MUDr. Denisy Mészároszovej, kde bolo jasne vyslovené, že skutok bol spáchaný v stave zmenšenej príčetnosti v tzv. vystupňovanom afekte. Súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, že daný stav bol spôsobený viacerými faktormi a nielen požitím alkoholu. Obžalovaný ďalej poukázal na nesprávne ustálenie príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. v napadnutom rozsudku, pretože pri rozhodovaní boli použité aj ustanovenia § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Podľa jeho názoru, súd nemôže dvakrát postihovať obžalovaného za jednu vec dvakrát. V ďalšom rade obžalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj poľahčujúce okolnosti a to konkrétne ustanovenia § 36 písm. a/, písm. c/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., čo vzhľadom k znaleckému posudku prvostupňový súd opomenul použiť pri výroku o treste. Na základe týchto skutočností obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý výrok o treste zrušil a sám danú vec posúdil a vo veci rozhodol tak, že bude aplikovať ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. a ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a uloží mu miernejší trest.

V ďalšom podaní, ktoré obžalovaný J. F. označil ako doplnenie jeho odvolania, bolo vyslovené, že okresným súdom použité ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. bolo nezákonné a to z dôvodu, že použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. vyžaduje spáchanie zločinu v predchádzajúcom odsúdení, čo v jeho prípade nebolo v žiadnom prípade splnené. Obžalovaný dodal, že bol síce odsúdený podľa ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ale v čase spáchania skutku a podľa v tom čase platného Trestného zákona bol to len trestný čin a nie zločin, z čoho jasne vyplýva, že použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. bolo nezákonné.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania v neprospech obžalovaného, dal do pozornosti odvolaciemu súdu to, že okresný súd dôvodil, že pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil okolnosti uvedené znalkyňou MUDr. Denisou Mészároszovou a riadiac sa ustanovením § 34 Tr. zák. dospel k záveru, že účel generálnej a individuálnej prevencie splní uložený 7 a 1 ročný trest odňatia slobody. Prokurátor vyslovil presvedčenie, že súd prvého stupňa sa pri ukladaní trestu dôsledne neriadil ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. V časti uloženia druhu trestu a najmä jeho výmery prokurátor považuje rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný pre neurčitost', až arbitrárny. Okresný súd neodôvodnil, prečo bez zmeny akýchkoľvek skutkových a právnych okolností uložil trest odňatia slobody o 6 mesiacov nižší oproti pôvodnému rozsudku zo dňa 21.09.2020. Prokurátor vyslovil názor, že na takéto zníženie trestu neboli žiadne dôvody. Trest odňatia slobody mal byť ukladaný ako úhrnný asperovaný pri opätovne spáchanom zločine. Prokurátor má za to, že uloženie trestu odňatia slobody takmer na dolnej hranici trestnej sadzby nie je opodstatnené. Pri zohľadnení zákonných kritérií z pohľadu spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, s poukazom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, má za to, že na takéto zníženie nebol žiadny dôvod. Obžalovaný J. F. je osobou štrnásťkrát súdne trestanou, ktorej boli ukladané opakovane aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ostatne mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 22.08.2019 sp. zn. OT/193/2019 v trvaní 8 mesiacov, pričom bol z výkonu trestu prepustený dňa 17.05.2020. Prokurátor zvýraznil, že najzávažnejší zo zbíhajúcich sa trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný za vinného, spáchal dňa 18.05.2020, teda deň po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, z čoho jasne vyplýva, že doteraz uložené represívne tresty na prevýchovu obžalovaného nemali žiadny vplyv. Obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu, teda na neho nemali vplyv ani doposiaľ ukladané ochranné liečenia. Trestný čin ublíženia na zdraví spáchal brutálnym útokom na poškodeného s takmer fatálnymi následkami. Obžalovaný spáchal skutky, pri tých najnižších pohnútkach a to len sa fyzicky vybiť na poškodenom a ďalším osobám sa bezdôvodne vyhrážať. Prokurátor záverom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží úhrnný asperovaný, pri opakovane spáchanom zločine, trest odňatia slobody v trvaní najmenej 8 rokov a zaradí ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V tomto vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného odvolania voči napadnutému rozsudku. V porovnaní so zrušeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21.09.2020 uložil totiž prvostupňový súd obžalovanému ešte prísnejší trest, nakoľko citovaným pôvodným rozsudkom bol

obžalovanému uložený súhrnný trest spoločne so zrušením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.08.2019 sp. zn. OT/193/2019, vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s tým, že obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Keďže v tomto prípade už nedošlo k zrušeniu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.08.2019 sp. zn. OT/193/2019, t. j. pôvodný trest vo výmere 8 mesiacov ostal v platnosti a obžalovanému bol uložený ďalší trest vo výmere 7 a 1 roka, je napadnutý rozsudok pre obžalovaného ešte prísnejší, ako predchádzajúce rozhodnutie zo dňa 21.09.2020. Záverom navrhol, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti poškodených subjektov (F. K., D. V., D. L. H., F. H., F. N. a V. zdravotnej poisťovne, a.s., Bratislava), nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie tak, že podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. oboznámil podstatný obsah spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/47/2016, vrátane rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 24.01.2006 sp. zn. 4T/47/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28.06.2007 sp. zn. 2To/17/2007, aj aktualizovaný odpis registra trestov na obžalovaného J.a F.a vyžiadaný dňa 03.05.2021.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridriavala písomne podaného odvolania, ako aj jeho dôvodov. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, vrátane toho, že bude aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. a na výkon tohto trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriava dôvodov podaného odvolania. Navrhol, aby krajský súd na základe odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný J. F. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Zdôraznil, že okresný súd nesprávne ustálil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zák., čím porušil zásadu „ne bis in idem“. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nemal aplikovať ani ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko predchádzajúci Trestný zákon nepoznal zločin, ale iba trestný čin. Znovu poukázal na znalecké závery znalkyne - psychiatricky a má za to, že okresný súd mal pri výroku o treste použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a mimoriadne mu mal znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolaní obžalovaného a prokurátora (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. konanie doplnil dôkazmi nevyhnutným na to, aby mohol o odvolaniach rozhodnúť a zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora sú iba čiastočne dôvodné.

Úvodom treba uviesť, že Okresný súd Bratislava V najskôr rozhodol rozsudkom z 21.09.2020 sp. zn. 1T/34/2020, ktorým obžalovaného J.a F.a uznal za vinného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1./), pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 2./) a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. (v bode 3./), na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 18.05.2020 v čase krátko pred 18.18 hod. v B. - X., na terase obytného domu na B. ulici číslo 7, na mieste verejnosti prístupnom, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov s poškodeným F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, Dulovce, tohto fyzicky napadol a to tým spôsobom, že ho nezistený počet krát udrel rukou zovretou v päšť do hlavy a tvárovej oblasti a kopal ho, čím mu spôsobil otras mozgu I. stupňa, akútny poúrazový hematóm pod tvrdým obalom mozgu v oblasti ľavého čelového a temenného laloku mozgu do hrúbky cca 4,5 mm sprevádzaný lemom hustoty mozgovomiechového moku cca 4 mm, vľavo v záhlaví ložisko menšej hustoty zhodné z mozgovomiechovým mokom veľkosti cca 22 mm, tržnú ranu na chrbte nosa cca 35 mm dĺžky, zlomeninu spodiny ľavej očnice s posunutím úlomkov kosti cca 8 mm bez prieniku mäkkých častí a tuku do dutiny hornej čeľuste, zlomeninu vonkajšej steny ľavej očnice s posunom úlomkov kosti cca o 3 mm spojené s prítomnosťou voľného vzduchu v ľavej očnici, poúrazovú prítomnosť voľného vzduchu v mäkkých častiach tváre vľavo, kompletnú zlomeninu vnútornej steny ľavej očnice bez podstatného posunu úlomkov kosti, zlomeninu prednej steny dutiny hornej čeľuste s posunom úlomkov kosti spojený s výronom krvi, zlomeninu vonkajšej steny ľavej dutiny hornej čeľuste výron krvi v dutine, kompletnú zlomeninu oboch nosových kostí a nosovej priehradky s posunom úlomkov kosti, kompletnú zlomeninu pravého jarmového oblúka bez podstatného posunu úlomkov, kompletnú zlomeninu jarmového oblúka vľavo s posunom úlomku kostí cca o 5 mm, odreniny väčšieho rozsahu a väčším pomliaždením a následnými krvnými výronmi tvárovej časti hlavy, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie s hospitalizáciou, s obmedzením v bežnom spôsobe života s odkázanosťou na pomoc inej osoby pri výkone základných životných potrieb, s dobou liečenia 3 až 5 mesiacov s práceneschopnosťou až do piatich mesiacov, s pravdepodobnosťou trvalých následkov, a súčasne poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Bratislava, Ondavská č. 3, Bratislava spôsobil škodu vo výške 2004,42 eur uhradením liečebných nákladov poškodeného F. K.,

2/ dňa 18.05.2020 v čase asi o 18.30 hod., na terase obytného domu na B. ulici číslo 7, v B. - X., počas vykonávania služobného zákroku hliadkou policajného zboru za účelom preverenia bitky na terase, po tom, čo bola hliadkou policajného zboru zisťovaná jeho totožnosť v súvislosti s podozrením z protiprávneho konania sa agresívne a vulgárne správal voči poškodenému nstržm. D. V., zakročujúcemu príslušníkovi Policajného zboru z Obvodného oddelenia PZ Petržalka - juh, OR PZ Bratislava V a to tak, že mu povedal „Skončíš presne tak isto ako T. B. (príslušník policajného zboru, ktorému niekto podpálil auto). Bez uniformy si nula. Nájdem si ťa a rozjebem ťa! Veľmi zle dopadneš! Ja som niekto, ty si skurvené hovno, decko pojebané! Ja mám štyridsaťpäť rokov, som tiger.“, pričom uvedené slová boli mienené v úmysle pôsobiť na výkon jeho právomoci, pretože mu bolo oznámené, že ním predložené potvrdenie o strate občianskeho preukazu je neplatné a od vyhrážok upustil až po zákonom poučení, že je obmedzený na osobnej slobode a po príchode ďalších hliadok policajného zboru,

3/ dňa 17.09.2019 v čase okolo 17.37 hod. v byte č. XX situovanom na 3. Poschodí bytového domu nachádzajúceho sa na B. ulici č. XX v B. svojej sestre F. N. vulgárne nadával a vykrikoval jej „zabijem Ťa ty kurva“, neskôr potom ako sa presunuli na verejné priestranstvo pred bytovým domom na B. ulici pred privolanou hliadkou PZ svojej sestre F. N. opakovane povedal „zabijem Ťa ty kurva špinavá“, po príchode privolanej hliadky PZ, počas obmedzenia na osobnej slobode ako aj počas eskorty sa správal agresívne a členom hliadky z Obvodného oddelenia PZ Petržalka - juh a to menovite Ing. L. H. a F. H. opakovane zvýšeným agresívnym tónom povedal „keď Vás chytím, tak Vás zabijem“ a „keď Vás nabudúce stretnem, oboch Vás zabijem“, čím svojím agresívnym správaním a verbálnym prejavom u poškodených F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, B., D.. L. H., adresa na doručovanie písomností O. č. XX, Bratislava - Petržalka a F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, Z., vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 5, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ T. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/193/2019 zo dňa 22.08.2019 vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenej spoločnosti VŠZP, a.s., Bratislava, Ondavská 3, IČO: XXX XX XXX škodu vo výške 2 004,42 eur.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z podnetu odvolania obžalovaného a prokurátora Krajský súd v Bratislave uznesením z 11.02.2021 sp. zn. 4To/93/2020 vyššie citovaný rozsudok zrušil vo výroku o treste a ochrannom opatrení a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V ostatných výrokoch (vo výroku o vine a náhrade škody) zostal citovaný rozsudok nedotknutý.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa § 166 Tr. por. súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

Súd prvého stupňa postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Na hlavnom pojednávaní nariadil výsluch znalkyne - psychiatricky MUDr. Denisy Mészároszovej, prečítal listinné dôkazy, vrátane podstatného obsahu súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/139/2019 a rozhodol odsudzujúcim rozsudkom tak, že poukázal na súvislosť nového výroku rozsudku s výrokmi, v ktorých skorší rozsudok zostal nedotknutý a následne obžalovanému J. F. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň obžalovanému uložil ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Možno preto konštatovať, že okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 327 ods. 1 Tr. por., ako aj s ustanovením § 166 Tr. por. Pre úplnosť treba dodať, že prvostupňový súd opomenul vyžiadať si aktualizovaný odpis registra trestov a ten na hlavnom pojednávaní v konaní po zrušení rozsudku oboznámiť prečítaním jeho obsahu. Dokonca okresný súd mal vo svojom súdnom spise (na č. I. 222-223) odpis registra trestov na obžalovaného J.a F.a, ktorý si predtým vyžiadala krajský súd v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4To/93/2020. Uvedený nedostatok však konvalidoval odvolací súd v rámci svojho postupu na verejnom zasadnutí.

Na podklade odvolaní obžalovaného a prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 24.03.2021 sp. zn. 1T/34/2020, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že súd prvého stupňa nesprávne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čím tak porušil ustanovenia Trestného zákona, čo napokon zakladalo apelačný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Okresný súd pochybil v tom, keď obžalovanému J. F. priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti). Uvedená poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa aktívna účasť páchatel'a pri vyšetřovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Obžalovaný J. F. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní ohľadom skutku v bode 1/ uviedol, že celý incident vyprovokoval poškodený F. K., nakoľko na adresu jeho družky sa vyjadroval hanlivo a vulgárne. Napriek upozorneniu, aby prestal, poškodený to nerešpektoval, čo vyústilo až do fyzického útoku na poškodeného. Obžalovaný dodal, že ešte predtým, ako poškodeného udrel, sám poškodený spadol z lavičky a tvárou narazil na betónový chodník. Obžalovaný zopakoval, že ešte pred jeho vedeným úderom, poškodený bol viditeľne zranený v oblasti tváre. Pokiaľ išlo o vedenie jeho útoku voči poškodenému, nebol si vedomý toho, že by poškodeného kopol. Poškodeného udrel iba rukou, resp. päšťou viackrát. Naproti tomu z výsluchu znalca MUDr. Dušana Viciano vyplynulo, že je nepravdepodobné, že by si zranenia poškodený K. spôsobil pádom z lavičky. Jednalo sa u neho o opakované pôsobenie tupého pevného násillia s malou styčnou plochou aktívnym spôsobom. Znalec doplnil, že zranenie poškodeného spočíva v krvnom výrone

pod tvrdý obal mozgu mohlo byť v prípade pridruženia nepriaznivých okolností až smrteľné. Poškodený - svedok F. K. vo svojej výpovedi zo dňa 01.07.2020 uviedol, že z lavičky nespadol sám, F. ho trafil a následne si na ďalšie udalosti nespomína. Nemožno teda konštatovať, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom prípravného konania (išlo o skutok v bode 1/ právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.), keďže vo svojej výpovedi popis fyzického útoku voči poškodenému relativizoval a tvrdil, že poškodeného nekopal a pripustil i možnosť, že časť vzniknutých zranení si poškodený K. spôsobil sám, a to pádom z lavičky na betónový chodník.

Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tomto smere krajský súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, pričom v tomto stanovisku bol prijatý taký záver, že „súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.“

Súd prvého stupňa tiež pochybil, keď obžalovanému J. F. priznal prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). Zrejme prehliadol, že podľa doposiaľ ustálenej súdnej praxe (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 14.06.2010 sp. zn. Tpj 104/2009 k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h/ Tr. zák. v otázke pojmu „viac“ trestných činov) pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h/ Tr. zák. a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák. je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za prirážajúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Tr. zák.).

Ak obžalovaný v podanom odvolaní sa domáhal, aby mu boli priznané i ďalšie poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., tak takáto jeho požiadavka nebola vôbec dôvodná, resp. akceptovateľná. Z vykonaného dokazovania (ani zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Denisy Mézsárosovej) nevyplývalo nič také, čo by zakladalo okolnosť, že obžalovaný spáchal skutok v bode 1/, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení alebo v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Navyše pri poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c/ Tr. zák. platí, že ak súd prihliadne u páchatela, že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami jeho choroby, potom táto choroba nemôže mať súčasne vplyv aj na jeho pričetnosť, resp. zmenšenú pričetnosť. Je preto vylúčené, aby sa obžalovaný v posudzovanej veci domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c/ Tr. zák. a zároveň, aby sa pri ukladaní trestu domáhal aplikácie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. t. j. že spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti.

K problematike zmenšenej pričetnosti a k problematike násilných trestných činov spáchaných v afekte (aj s poukazom na odvolacie argumenty obžalovaného, že v jeho prípade išlo o tzv. vyvstupňovaný afekt), krajský súd už zaujal svoje stanovisko vo svojom zrušujúcom uznesení z 11.02.2021 sp. zn. 4To/93/2020, na ktorom naďalej zotráva a nepovažuje za potrebné toto stanovisko znovu opakovať, či bližšie rozvádzať. Obžalovaný J. F. stále prehliada tú rozhodnú skutočnosť, že posudzovanom prípade (išlo o skutok v bode 1/) si sám privodil zmenšenú pričetnosť tým, že požil návykové látky (alkohol), hoci bol uzročený, že nemá piť, že pozná účinky týchto látok na svoj organizmus (pozri výpoveď znalkyne MUDr. Denisy Mézsárosovej na hlavnom pojednávaní dňa 24.03.2021). Preto bolo možné prijať záver, že obžalovaný sa vlastným aktívnym konaním a vedome dostal do stavu zmenšenej pričetnosti, hoci bol už v minulosti viackrát oboznámený s následkami požívania alkoholu, resp. iných návykových látok, čím použitie zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo u neho vylúčené. Rovnako treba zopakovať, že znalkyňa MUDr. Denisa Mézsárosová vo svojom znaleckom posudku konštatovala, že u obžalovaného nediagnosticskovala žiadne závažné duševné ochorenie, t. j. psychotické ochorenie, poruchu nálady, ani organické poškodenie mozgu, ktoré by viedli k poruche rozpoznávacích

a ovládacích schopností v neintoxikovanom stave. Z tohto pohľadu sa nemožno stotožniť argumentmi obžalovaného, že na vznik zmenšenej pričetnosti nemalo vplyv iba požitie alkoholu, ale aj iné závažné faktory.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného J.a F.a, krajský súd zistil, že tu nebol žiadny relevantný dôvod na zníženie samotnej výmery trestu odňatia slobody. K požiadavke obžalovaného, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody aj s ohľadom na to, že sa mu neukladal súhrnný trest, čím tak výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.08.2019 sp. zn. OT/193/2019 zostal v platnosti, odvolací súd považuje za potrebné vysloviť, že uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka je síce citeľným trestom, ale na strane druhej, ide o výmeru primeranú a zákonnú, zvlášť, ak takýto druh trest bol vymeraný takmer pri dolnej hranici trestnej sadby, hoci zvýšenej tak podľa režimu 38 ods. 5 Tr. zák. (išlo o prípad recidívy v spáchaní zločinu, kde sa dolná hranica zvyšuje o jednu polovicu), ako aj podľa režimu § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (išlo o prípad viacčinného súbehu zločinu a viacerých prečinov za použitia zostrujúcej zásady).

Ak sa obžalovaný domáhal, aby mu odvolací súd vymeral miernejší trest aj za použitia ustanovenia § 37 ods. 7 Tr. zák., tak takýto postup nebol možný, nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe (R 26/2020), po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Trestného zákona v texte za bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona obsolentné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (naďalej len) hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 ods. 4 až 6 Trestného zákona, ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, a je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatela neprimerane prísne.

V neposlednom rade, pokiaľ obžalovaný namietal aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. vo výroku o treste napadnutého rozsudku, nakoľko podľa jeho názoru, neskorší Trestný zákon nepoznal zločin, ale iba trestný čin, tak krajský súd dáva tomuto odvolateľovi do pozornosti prechodné ustanovenie § 437 ods. 1 Tr. zák. účinného od 01.01.2005, podľa ktorého, ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/>> Trestný zákon v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210701>> v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/>> Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd napokon k odvolacím námietkam prokurátora zastáva taký názor, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka, ktorý bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený, považuje aj odvolací súd za trest primeraný, s prihliadnutím na všetky okolnosti zistené na strane páchatela, ako aj na okolnosti posudzovaného prípadu. V rámci komplexného posúdenia všetkých významných okolností zistených vo vzťahu k osobe obžalovaného, bolo samozrejme zohľadnené aj to, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný. Je evidentné, že obžalovaný sa v posledných rokoch nedokázal vysporiadať so svojou závislosťou od návykových látok a od páchania trestnej činnosti ho neodradili ani predchádzajúce odsúdenia represívnej povahy (naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 17.05.2020). V posudzovanom prípade sa nepochybne závažnosť konania obžalovaného výrazným spôsobom zvýšila aj tým, že skutok v bode 1/ spáchal brutálnym spôsobom, s takmer fatálnymi následkami. Napriek týmto negatívnym zisteniam krajský súd vyslovuje názor, že trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 roka je s prihliadnutím na všetky zistené okolnosti dostatočne prísny postihom a nebol daný dôvod na ďalšie sprísnenie tohto druhu trestu. Samozrejme, že je potrebné vnímať uložený trest odňatia slobody ako výsledok postupu, v ktorom bola uplatnená určitá forma benefitu dosiahnutá vzdaním sa práva obžalovaného na klasický súdny proces.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Odkazujúc na všetky uvedené úvahy, nebolo možné akceptovať odvolacie námietky prokurátora a vyhodnotiť uložený výmeru trestu odňatia slobody ako neprimerane miernu. Okolnosti spáchania skutku, jeho následky i okolnosti na strane obžalovaného vo svojom súhrne neodôvodňujú úvahy o zjavnej neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody. Pokiaľ došlo vo výroku o treste napadnutého rozsudku,

k pochybeniu zo strany súdu prvého stupňa tým, že nesprávne aplikoval Trestný zákon v § 36 písm. n/ v prospech obžalovaného, tak túto chybu konvalidoval odvolací súd svojim vlastným rozhodnutím. Možno preto uzavrieť a zopakovať, že odvolanie prokurátora bolo iba čiastočne dôvodné.

Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto odvolanie bolo iba čiastočne dôvodné. Pokiaľ okresný súd pochybil tým, že vo výroku o treste napadnutého rozsudku nesprávne aplikoval Trestný zákon v § 37 písm. h/ v neprospech obžalovaného, tak túto chybu konvalidoval odvolací súd svojim vlastným rozhodnutím.

Záverom treba dodať, že výrok prvostupňového rozsudku týkajúci sa ochranného opatrenia (ochranného psychiatrického a protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou), nebol odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnutý a navyše odvolací súd nemal ani žiadny relevantný dôvod, aby tento výrok osobitne preskúmal a zaujať k nemu svoje stanovisko.

Odvolací súd na základe vyjadrených úvah a právnych záverov, rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší žiadny opravný prostriedok nie je prípustný.